

L'edició 2025/2026 del programa educatiu Bòlit Mentor explora la matèria, la transformació i la creació col·lectiva en l'exposició «Slime, llim, llot i fang».

El projecte reuneix les artistes Neus Frigola Bagué, Agustín Ortiz Herrera i Martina Rogers Manzano en una proposta educativa i expositiva desenvolupada amb alumnat de Girona i Banyoles.

«Slime, llim, llot i fang»

Bòlit Mentor 2025/2026

Neus Frigola Bagué, Agustín Ortiz Herrera i Martina Rogers Manzano

A cura de Núria Nia

Inauguració, divendres 29 de maig a les 19 h

Del 29 de maig al 21 de juny de 2026

Carbonera i Cisterna del Museu d'Història de Girona

El proper divendres 29 de maig a les 19 h als espais de la carbonera i cisterna del Museu d'Història de Girona tindrà lloc la inauguració de l'exposició «Slime, llim, llot i fang» que aplega els resultats de l'edició 2025/2026 del projecte educatiu Bòlit Mentor.

«Slime, llim, llot i fang» és una proposta artística i pedagògica que reflexiona sobre la matèria, la transformació i els processos creatius des d'una mirada experimental, sensorial i col·lectiva. Comissariada per Núria Nia (Palau Solità i Plegamans, 1986), el projecte compta amb la participació de les artistes Neus Frigola Bagué (Girona, 1991), Agustín Ortiz Herrera (Barcelona, 1970) i Martina Rogers Manzano (La Floresta, 1988), que han treballat conjuntament amb alumnat dels instituts d'educació secundària Josep Brugulat de Banyoles i Carles Rahola i Santiago Sobrequés i Vidal, de Girona.

La iniciativa parteix d'una pregunta central: què és la matèria? A partir d'aquesta qüestió, el projecte convida a explorar elements orgànics i canviants com el fang, el llim o l'*slime*, entenent-los no només com a materials artístics, sinó també com a organismes vius, mutables i carregats de memòria. La proposta reivindica una pràctica artística oberta, en transformació constant i estretament vinculada als processos naturals, al context i a la participació del públic.

L'exposició posa en relleu la relació entre art, educació i experimentació col·lectiva. Les obres no es presenten com a peces acabades, sinó com a processos vius afectats pel temps, la humitat, la llum, pròpies de l'espai on es desplega, i la interacció amb les persones visitants. En aquest sentit, doncs, els espais expositius del Museu d'Història de Girona —la carbonera i la cisterna— esdevenen també part activa de la proposta artística.

Martina Rogers Manzano ha desenvolupat el seu projecte amb alumnat de batxillerat artístic de l'Institut Josep Brugulat de Banyoles, explorant les possibilitats expressives del fang, la memòria de la matèria i la connexió amb el territori a través de processos manuals, recol·lecció de terres i creacions audiovisuals en *stop-motion*.

2

Per la seva banda, Agustín Ortiz Herrera ha treballat amb estudiants de l'Institut Santiago Sobrequés i Vidal de Girona en una proposta que combina ciència-ficció, biologia i imaginació especulativa. El projecte reflexiona sobre l'origen de la vida i la transformació de la matèria, generant escultures, narratives i peces audiovisuals que imaginin futurs possibles i noves formes de vida.

Finalment, Neus Frigola Bagué ha impulsat un espai de suport i exploració artística amb alumnat de l'Institut Carles Rahola de Girona (amb un grup en horari lectiu i un altre de voluntari durant l'estona de pati). A través de pràctiques creatives vinculades a l'autoconeixement, la confiança i l'expressió personal, el projecte ha generat un entorn d'acompanyament emocional i creatiu que ha derivat en obres diverses com escultures, dibuixos, pintures, fotografies i una taula sensorial participativa.

L'exposició «Slime, llim, llot i fang» reivindica l'art i la pràctica creativa com un espai d'escolta, transformació i possibilitat, capaç d'obrir noves formes de relació entre les persones, els materials i el món que habitem.

Bòlit Mentor és un projecte que, des de 2013, combina educació i creativitat i que consisteix a introduir artistes visuals a tres instituts de secundària del territori per desenvolupar un projecte creatiu juntament amb els estudiants, dirigits per un curador d'arts visuals.

Activitat

Encanteri "slime, llim, llot, fang"

Amb Neus Frigola Bagué, Agustín Ortiz Herrera i Martina Rogers Manzano

Dissabte 20 de juny a les 19 h

Carbonera i Cisterna del Museu d'Història de Girona.

Una activitat en que les artistes de l'exposició «Slime, llim, llot i fang» conjuren propostes col·lectives per experimentar la fluïdesa material, l'observació amb sentits no habituals i el pensament màgic i poètic dels elements visibles i invisibles.

El taller comença amb una visita comentada: Martina Rogers Manzano explica com, des del pensament màgic i la presència podem connectar amb la matèria d'una altra forma; Agustín Ortiz Herrera, per la seva banda, ens desgrana com és un procés que mai no acaba i que sempre es transforma, tant a nivell d'obra artística com a nivell matèric: per últim, Neus Frigola Bagué ens obre a pensar els materials com a eines per l'autoexploració, la observació i fins i tot per a crear coneixement.

3

Seguidament, cadascuna d'elles proposarà una activitat per a que cada persona present pugui viure, amb la pròpia pell, tot allò que l'exposició recull. Una acció performativa d'Agustín Ortiz Herrera, una activació-taller amb Martina Rogers Manzano i una proposta lúdico-experiencial amb Neus Frigola Bagué esdevenen un encanteri en tres actes per a entendre el cicle infinit de canvi de la matèria: des de deixar dissoldre la forma, fins a tornar a donar forma.

Biografies

Neus Frigola Bagué (Girona, 1991) és graduada en Belles Arts per la UB i màster en arteteràpia a la UAM. Actualment combina la producció artística amb la codirecció del projecte Artepalliatiu, entitat que acompanya el procés de malaltia a través de l'art en contextos hospitalaris i centres socio-sanitaris. Alhora, imparteix tallers d'exploració creativa amb nens i adults a diferents centres. La pràctica arteterapèutica la porta a centrar la seva investigació artística en allò que és bell i dolorós d'habitar un cos que

desitja, emmalalteix, envelleix i estima. Per això recull anècdotes, estudia casos i indaga intuïcions guiades per l'única certesa amb què el seu treball està realment compromès: la pell és el veritable lloc del possible. Es podria parlar d'inspiracions desbordants, que no posen límits a les possibilitats de la imaginació i de les formes i que, per tant, invoquen l'inesperat i la sorpresa. Des d'exercicis d'invenció d'imatges que fan referència a cossos humans, animals, vegetals, minerals, a conglomerats microscòpics o macrocòsmics, a cadenes sistèmiques, estructures de suport, a circuits oberts de buidatge i recollida de fluids... o res d'això. Anant més enllà dels límits del que està fixat, Frigola convida al desbordament i a l'aventura, a abandonar un raonament intel·lectual preestablert en favor d'una experiència encarnada, sensible i situada.

L'obra d'**Agustín Ortiz Herrera** (Barcelona, 1970) combina imatges en moviment, instal·lacions, fotografia, performance i recerca. Els seus projectes recents evocuen una actitud discursiva cap a la teoria científica i conviden a una mirada més crítica a la cultura tecnocientífica d'Occident. Agustín es va llicenciar en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (UB) l'any 1998 i en Producció Cinematogràfica per Nova York (2003). Després d'un període de treball com a guionista, el 2016 va tornar a les seves arrels artístiques amb un Màster en Belles Arts per la Universitat Konstfack d'Arts, Artesania i Disseny d'Estocolm. Entre les seves exposicions més recents destaquen: Fungi Fantasi i els seus amics Crazy Bacteria, The Green Parrot, Barcelona (2021), Vanitas #, Centre d'Art Maristany, Sant Cugat del Vallès (2021), Artificialia WunderChappel, Loop Barcelona (2020), Oblivion at KROPP, Uppsala Konsert i Potencia El largo, El largo plazo umbral de primavera, Madrid (2018), They Talk in Centrifuge, Konsthall C, Estocolm (2016), Om jag var där, Köttinspektionen, Uppsala (2016). Actualment, Agustín és artista resident al centre d'investigació i producció artística Hangar. Va ser guardonat amb la Barcelona Producció La Capella Grant (2019/2020) en la categoria de recerca artística i, més recentment, va rebre la beca de recerca Ecotons de La Escocesa en col·laboració amb el Centre de Recerca en Ecologia i Aplicacions Forestals (CREAF) pel seu projecte Future Forest.

Martina Rogers Manzano (La Floresta, 1988) és artista visual i mediadora cultural actualment resident a La Bisbal d'Empordà, llicenciada en Comunicació Audiovisual a la Universitat Autònoma de Barcelona. A través del joc i la connexió amb la naturalesa convida a obrir la percepció per captar l'invisible. Amb les mans com a eina principal, fusiona diverses tècniques plàstiques com el dibuix, el gravat, la ceràmica i l'animació. És animista i recol·lectora, fascinada per la matèria i l'ànima de totes les coses. Els seus interessos se centren en la similitud entre la materialitat del cos humà i el fang, l'art

funerari ceràmic, la simbologia a través dels animals i vegetals o l'art màgic. Ha exposat a espais com la Fundació Joan Miró amb Lluerna: cos i cosmos (2023) i la Virreina Centre de la Imatge amb *Rutes del disig: Carta de navegació per l'Arxipèlag* (2022). En l'àmbit audiovisual, ha participat amb films experimentals en festivals com la Mostra Internacional de Cinema d'Animació de Catalunya (A Fairy Film, 2017) i L'Alternativa Barcelona Independent Film Festival (*Això no és un espectacle de patinatge*, 2017). Dins de l'àmbit de la mediació artística ha participat en projectes com "Escola en Residència" al CCCB, dins del marc de l'exposició Amazònies. Futur ancestral (2025); el programa d'Innovació Educativa araArt al Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí (2025); "Segona Residència" coproduït pel Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona i l'Associació Cultural La Volta (2023), i el programa En Residència de l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB) i el Consorci d'Educació de Barcelona (CEB) a l'IES La Sagrera Sant Andreu (2023), apropant la creació contemporània a adolescents.

Compagina la pràctica artística amb el disseny i la facilitació de tallers artístics per a persones de totes les edats en institucions com el CCCB, la Filmoteca de Catalunya, Caixa Fòrum, el Terracotta Museu de Ceràmica i el festival Punto y Raya.

Núria Nia (Palau Solità i Plegamans, 1986) s'ha format en cinema, art digital i comunicació, i és doctoranda en Belles Arts a la Universitat de Barcelona. Treballa principalment des del medi audiovisual, en combinació amb altres formes artístiques com els entorns transmèdia, la performance o la instal·lació, activant les possibilitats de la mixtura de contextos i pràctiques diverses que nodreixen investigacions sobre temes com els cossos digitals, el treball digital, la imatge-pantalla, l'arxiu performat i el pensament col·lectiu. Ha participat com a resident en projectes artístics expositius o performatius a La Escocesa, Hangar, Unzip, Konvent, Lo Pati, Fabra i Coats, Convent de Sant Agustí, el Bòlit, Santa Mònica, Cultural Rizoma, festival Loop, festival Panoràmic, Filmoteca de Catalunya, L'Estruch, Museu de Granollers i altres centres. Combina la pràctica artística amb l'audiovisual, la intersecció entre art i educació, i la docència a diferents universitats sobre art digital, comissariat, audiovisual i transmèdia. El 2013 va fundar lapanoràmica.cat, des d'on s'encarrega de la comunicació visual i l'estratègia de diversos projectes culturals i dirigeix peces audiovisuals per artistes, cultura, educació i art.

Espais i horaris

Carbonera i cisterna del Museu d'Història de Girona

Pujada de Sant Feliu 2 17004 Girona

De dimarts a dissabte de 16 a 20 h

Diumenge d'11 a 14 h

Dilluns tancat

Més informació i descàrrega d'imatges

bolit@ajgirona.cat

972427627

www.bolit.cat

<https://nextcloud.ajgirona.org/index.php/s/zRE6szezGMQze4W>

